

Lejla Homarac,
učenica III razreda Pete gimnazije u Sarajevu
Treća nagrada na konkursu Fonda "Bošnjaci" Sarajevo

Potku mu otkale sunce i kiše
Ćilim je to što priča i diše
Po zemlji prostrt tisuće ljeta:
miriše, zbori i cvjeta
U srcu Svijeta
U šarama mu zapreteni:
nesretni. sretni i izgubljeni a
Najviše oni sneni, zaljubljeni
San o Bosni od jave je preći
Jer san o Njoj san je i o sreći
Najpreći i najveći kada propast vreba
Kada Bosna ječi
Ćilimom kad bi htjeli da gaze
Oni što ne paze ispisane staze
Od davnih dana, od Kulin-bana
od stećaka, dobrih Bošnjana i rana
od gazija i Husein-kapetana
Bosna je cijela izatkana
Pređom što se lahka čini ali je čvrsta,
vjeruj mi,
jer za sigurno uže se drži
Ne brini!
Čvršće od suhog je zlata
Na ćilim njezin nikad pasti neće
Niko sa stopama od blata
Mirisni cvjetovi u ćilim su utkani
Crvenom bojom izatkani
što traju i prljavoj nozi na sebe ne daju
Odozgo čuvati gledaju da neko šare prkosa i ponosa
ne pokvare
Ćilim od sjećanja u sebe ne može popiti
Zaborava niti
Drinom priča, hući ko god pođe ući
Oprat noge treba
da ga grijeh ne vreba
kad na zemlju kroči koja ima oči
Zelene od vode, sjajne od slobode
Što pozna dušmane, nasluti uhode
Živo je biće ćilim po Bosni
Osjetit' će svako ko na njega kroči
Vodit' će ga danju kuda god poželi
Širinu da dijeli
Snom o Bosni će da veseli onog ko zanoći
Kada ode koraci će u ćilimu ostati zapreteni, bosonogi, čisti

Jer svi dobri ljudi, ćilim dobro znade,
Na svijetu su isti kao i mi